

- porušení článku 41 Listiny, jelikož nepřiměřená délka řízení nebyla zohledněna při výpočtu pokuty;
- porušení zásady proporcionality trestů a nesprávných posouzení při výpočtu pokuty, jelikož základní částka byla stanovena na 15 % a celková výše pokuty překročila hranici 10 % ve srovnání s obraty žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 7. září 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland v. OHIM (CONTINENTAL)

(Věc T-383/10)

(2010/C 301/69)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlín, Německo) (zástupkyně: S. Vollmer, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 23. června 2010 ve věci R 300/2010-1;
- podpůrně, zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká výrobků a služeb zařazených do třídy 44;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „CONTINENTAL“ pro výrobky zařazené do tříd 31 a 44.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) 207/2009 ⁽¹⁾, jelikož ochranná známka Společenství nemá rozlišovací způsobilost a popisný charakter.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 13. září 2010 — ArcelorMittal Wire France a další v. Komise

(Věc T-385/10)

(2010/C 301/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Francie), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Belgie), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Itálie) (zástupci: H. Calvet, O. Billard a M. Pittie, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

- primárně zrušit rozhodnutí Komise ze dne 30. června 2010 ve věci COMP/38.344 — Předepjatá ocel v rozsahu, v němž (i) v článku 1 rozhodla o účasti společností AMWF, AM Fontaine a AM Verdeiro na jediném a trvajícím protiprávním jednání nebo jednání ve vzájemné shodě v odvětví předepjaté oceli v rozporu s článkem 101 SFEU a článkem 53 Dohody o EHP v období od 1. ledna 1984 do 19. září 2002, od 20. prosince 1984 do 19. září 2002 a od 3. dubna 1995 do 19. září 2002; (ii) v důsledku toho v článku 2 uložila společnosti AMWF pokutu ve výši 276,48 milionů eur, z toho 268,8 milionů eur společně a nerozdílně se společností AM Fontaine, a 72 milionů eur společně a nerozdílně s AM Verdeiro; (iii) jim v článku 3 uložila okamžitě ukončení protiprávního jednání, pokud tak již neučinily, a napříště se zdržely úkonů nebo jednání uvedených v bodu (i), jakož i veškerých úkonů nebo jednání se stejným nebo srovnatelným účinkem, a (iv) je v článku 4 označuje jako adresáty rozhodnutí;
- podpůrně, na základě své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci, opravit rozhodnutí velmi podstatným snížením takových pokut uložených každé ze žalobkyň, jako jsou částky uvedené v článku, a
- v každém případě uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se primárně domáhají zrušení rozhodnutí Komise KOM(2010) 4387 v konečném znění ze dne 30. června o řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP“) (věc COMP/38.344 — Předepjatá ocel) o kartelové dohodě na evropském trhu předepjaté oceli týkající se stanovení cen, rozdělení trhu a výměny citlivých obchodních informací.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňují několik žalobních důvodů:

- porušení základních práv žalobkyň na nestranný soud a porušení článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, jelikož Komise vykonávala funkce vyšetřovací i soudní;
- porušení čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾, jakož i zásad personality trestu, proporcionality a rovného zacházení, jelikož Komise žalobkyním uložila pokuty ve výši, která zjevně překračuje zákonný strop 10 % z celkového obratu dosaženého společnostmi v průběhu předchozího účetního období;
- nedostatečnost důkazů prokazujících existenci porušení článků 101 SFEU a 53 EHP za období od 1. ledna 1984 do listopadu 1992 nebo přinejmenším nedostatečné odůvodnění;
- neexistence odůvodnění a porušení pokynů pro výpočet pokut ⁽²⁾, jakož i zásad legitimního očekávání a řádné správy, protože napadené rozhodnutí je zatíženo mezerami, které činí metodiku výpočtu pokut použitou Komisí nesrozumitelnou;
- neexistence odůvodnění a zjevně nesprávná právní a skutková posouzení která pokuty uložené společností AMWF a AM Fontaine zvýšila o 60 % z titulu recidivy;
- nedostatečné odůvodnění a porušení čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, jakož i zásad rovného zacházení a proporcionality zvýšením pokut o 20 % z titulu odrazujícího účinku pouze žalobkyním, ačkoliv se ostatní účastníci řízení nacházeli v totožné situaci.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. C 210, s. 2).

Žaloba podaná dne 8. září 2010 — Dornbracht v. Komise

(Věc T-386/10)

(2010/C 301/71)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Německo) (zástupci: H. Janssen, T. Kapp a M. Franz, Rechtsanwältin)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně,
- podpůrně snížit pokutu uloženou žalobkyni napadeným rozhodnutím,
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise K(2010) 4185 v konečném znění ze dne 23. června 2010, ve věci COMP/39092 — Sanitární zařízení pro koupelny. Napadené rozhodnutí uložilo žalobkyni a dalším podnikům pokuty za porušení článku 101 SFEU, jakož i článku 53 Dohody o EHP. Žalobkyně se podle názoru Komise v Německu a Rakousku zúčastnila trvajících dohod nebo jednání ve vzájemné shodě v odvětví sanitárních zařízení pro koupelny.

Na odůvodnění své žaloby žalobkyně uvádí osm žalobních důvodů.

V prvním žalobním důvodu žalobkyně vytýká porušení čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾, protože žalovaná nezohlednila početné polehčující okolnosti svědčící v její prospěch.

Druhým žalobním důvodem žalobkyně vytýká porušení čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003, protože žalovaná se svým výkladem článku 23 odst. 2 druhé věty téhož nařízení jako horní hranice stala neschopnou zohlednit závažnost porušování, které žalobkyni vytýká.

Žalobkyně dále uvádí jako třetí žalobní důvod porušení zásady rovného zacházení, protože žalovaná stanovením paušálních částek nezohlednila individuální účast žalobkyně k porušování předpisů.